

ק"פ 47150/04 - דניס צ'רקוב, מיכאל טרוני נגד דניאל אלעוזר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 22-04-20150 צרקוב ואח' נ' אלעוזר

לפני כבוד השופט שמאי בקר

הקובלים:

1. דניס צ'רקוב
2. מיכאל טרוני

נגד

דניאל אלעוזר

הנאשמים:

החלטה

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. ביום 26.4.2022 הוגשה לבית המשפט קובלנה פלילתית מאת הקובליטים דניס צ'רקוב ומיכאל טרוני נגד דניאל אלעוז (להלן: הקובלנה, והקובליים, או דניס ומישל).
  2. בחלוקת אגוז אספר, כי הקובליטים מציגים עצם כ"ידועני רשות מוכרים אשר צברו משך 10 שנים פעילותם (ל)מעלה מ-700,000 עוקבים (דניס) ו-500,000 עוקבים (מישל) במצטבר בפלטפורמות שונות: פיסבוק, אינסטגרם, יוטיוב ועוד... עיקר פרנסתם נובע מקידומי מכירות, פרסומיים והיוותם פרזנטורים של חברות שונות... הקובליטים הינם צמד אהוב ואחד בקרבת הציבור הישראלי המוכרים, בין היתר, בשל פעילותם החברתית הרבה משך השנים וכן פעילות חברתית ספציפית עבור זכויות בעלי חיים" (סעיף 1 ו-2 לקובלנה).
  3. את הנאשם מתארים הקובליטים כ - "ughtונאי המועסק בתאגיד השידור כאן 11 והוא האחראי בפועל על הפרטונים השונים הנוגעים לקובליטים...", וטען כי הנאשם אחראי לשידור שענינו "הצד האפל של דניס ומישל", אשר פורסם בחודש יוני 2021, ובמסגרתו הציגו השניים כ - "... נוכלים, עבריים, בעלי צד אפל לכאורה, על לא עול בכם... תוק ביצוען של שלל עבירות פליליות נגדם עיי' הנאשם...".
- החלק הכללי לקובלנה מספר עוד סיורים ותיירותים אחרים, לאורכם של לא פחות מחמשה עמודים הגודשים בפרטים ובעונות כאלה ואחרות.
- לאורך עוד שלושה-עשר עמודים צפופים מתארת הקובלנה, על פניה שלושה אישומים שונים, כיצד לשיטת דניס ומישל אחראי הנאשם לביצוע עבירות פליליות נגדם, לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965 (להלן: חוק איסור לשון הרע).
- אם לא די בכך, הרי שבשלבי הקובלנה מייחסים הקובליטים לנאים עוד שורה של עבירות, 8 במספר (חלק מהן כל אין נכללות בראשית העבירות שמתואימות להתרבר בקובבלה פלילתית, כפי שיפורט עוד בהמשך), שענין כניסה בכוח לפי סעיף 189 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק), איזומים לפי סעיף 192 לחוק, מהומה ועלבן במקרים ציבורי לפי סעיף 194 לחוק, השפעה לא הוגנת לפי סעיף 250 לחוק, שימוש לרעה בכח משרה לפי סעיף 280 לחוק (2 עבירות), התחזות לאדם אחר לפי סעיף 441 לחוק, והסתג גובל כדי לעבור עבירה לפי סעיף 447 לחוק.
4. אל ח"י העמודים המלאים כרימון בעונות וסעיפים חוק שקיים הנמרץ הובא לעיל, התווסף קלסר כבד משקל, שאוחז למעלה מ-500 עמודים, צילומים, נספחים, דיסק ועוד כהנה וכנה, אשר הונח אחר כבוד, ובזהירות המתבקשת (noch משקלו) - על שולחני העמוס.
  5. בלחט הכתנת והגשת "כתב האישום" הנוקב, על נספחו, אותה קובלנה פלילתית שעליה שקדן מישל ודניס, ואשר הקורא בה מאבד את ידיו ואת רגליו, ומרוב עצים - שבודאי נכרתו אגב הדפסתה - אין הוא רואה את העיר, נעלם מעיני השניים פסק הדין שנייתן אך לאחרונה במסגרת בג"ץ 22/1322 **דיאנה כהן נ' מר שמואל מלמד ואח'** (31.3.2022) (להלן: עניין כהן) שם שף בית המשפט העליון קויתנות של רותחין על מוסד הקובלנה הפלילית.
  6. הדברים הנחקרים שיצאו מבית המשפט העליון ביחס לקובבלה הפלילתית בפרשת כהן יפים, לטעמי, גם לקובבלה כאן, ועל כן אבאים להלן:

"הקובלנה הפלילית - העראת מקדמית"

7. העטירה דין מעלה, לטעמי, בכל חריפותה את השאלה אם יש מקום במשפטנו למוסד הקובלנה הפלילית המועגן ביום בסעיפים 73-68 לחס"פ...

הקובלנה הפלילית כשמה כן היא, הליך פלילי, אך כזה שמתנהל על ידי גורם פרטיא ולא על ידי המדינה, אך ורק בעבירות המוניות בתוספת השניה לחס"פ וגם בעבירות מסוימות על פי חוקים אחרים שלא נכללים בתוספת השניה (כמו חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965). אך בעוד שההליך פלילי רגילה, הזכות להניע את ההליך מסורה לתביעה הכללית, שעומדת לה חזקת הגינויים, המקצועיות והיעדר מניעים זרים, הרי שבקובלנה פרטיא האינטראס האישית של הקובלן להגשת הקובלנה יכול להיות מוגנה מרגשי נקם, על מנת להציג לנאשם, להטרידו ולאיים עליו ובכך להביא להליך סרק, המשחית את זמנה של מערכת המשפט לריק (רע"פ 10857/08 אבו סוכון ב' מדינת ישראל, פסקה 6 (20.8.2009); בג"ץ 4957/08 שורת הדין ב' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 15 (17.10.2010)). זאת ועוד. כתוב אישום מוגש על ידי המדינה לאחר שעבר כמה מסכנות של בקירה ופיקוח, ולאחר בדיקת העובדות באופן אובייקטיבי על ידי חוקר המשטרה והתביעה המשפטית או הפרקליטות. לא כך בהליך קובלנה פלילתית, שאז המושכות מופקדות בידיו של אדם או גורם פרטיא, שהוא גם החוקר וגם התובע.

הקובל אינו כפוף לביקורת ולבקרה, מנייעו עלולים להיות פסולים, והקובלנה הפלילית היא כל עוצמתו שנitin להשתמש בו לרדיפה ולהתנצלות. כשלעצמו, אני מתבקש לראות מהו האינטראס הלגיטימי שנitin להציג בקובלנה הפלילית שלא ניתן להציג באמצעות תובענה אזרחתית רגילה. אף הפסיקת הכרה בכך ש"עליך" עבירות הקובלנה הפרטיא נושאות סמנים של סכוך אזרחי 'UBEIROT SHEN BEUKER BTACHOM HICHIM SHBEN ADAM L'CHAVRO, V'LUIATIM HAN MATAIMOT YOTER LTACHOM HICHIM AZRACHIM MASHERLATHOM HELLILI'" (ע"פ 2124/91 רון ב' כור תעשיות בע"מ, פ"ד מז(5) 289, 296 (1993); עניין שורת הדין, פסקה 11). בהקשר הספציפי של קובלנה פלילתית מכוח חוק איסור לשון הרע, נאמר:

'בהתוסיפו לעולה האזרחתית שבפרisosם לשון הרע גם את העבירה הפלילתית, לא ביקש המחוקק להשוות בין השתיים אלא להוסיף לעבירה הפלילתית מידע נוסף, המctr את היקפה לעומת חברתה, העולה האזרחתית, ולעשותה מכשיר בידי הנפגע רק במקרים קייצוניים' (ע"פ 677/83 בורוכוב נ' יפתח, פ"ד לט(3) 205, 212-213 (1985)).

ברם, בהיעדר בקירה ופיקוח על הגורם הפרטיא שלו נמסרה הזכות להניע ההליך פלילי במהותו, נראה כי מכשיר הקובלנה הפלילית אינו משמש רק במקרים קייצוניים, אלא גם במקרים שבהם ניתן היה להגיש תובענה אזרחתית.

8. הקובלנה הפלילית "מעnika לפרט מעמד בהליך הפלילי, מכירה באינטראס שיש לו בהעמדת עברין לדין, ומאפשרת מיצוי הדין במקרים שבהם רשות התביעה חדלות מכך" (עניין שורת הדין, פסקה

.(15)

כשלעצמו, אני מתקשה לראות מהו היתרון בהגשת קובלנה פלילית בגין לשון הרע או פגעה בפרטיות חלף הגשת תביעה אזרחית, מלבד הרצון "לטרטר" את הצד שכונגד, להכתימו ולתינגו כ"נאשם" בהליך פלילי. לעיתים, אף מוגשות במקביל קובלנה פרטית לצד תובענה אזרחית בגין אותו מעשה... ...

9. מקום שבו מוגשת קובלנה פלילית רצינית, שעולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי הכללי, יש להניח כי הייתה מlacתחילה הצדקה להגשת כתוב אישום על ידי המדינה בהליך פלילי רגיל... ...

השתה נותר אפוא פרוץ ללחמות של קובלנים פרטיים, שבמקרים רבים משתמשים בכלים הקובלנה הפרטית על מנת להטריד או להטריל, ולהפעיל לחץ על הצד שכונגד. המחוקק בקש לאפשר לפרט "لتבוע את עלבונו" (ראו דברי ההסבר להצעת חוק סדר הדין הפלילי, התשכ"ה-1965 בעמ' 191), אך ברבות הימים נעשה שימוש לרעה בכלים הקובלנה הפלילית.

10. כבר לפני שנים רבות, היו שהתרו והתריעו מפני מוסד הקובלנה הפלילית: "כל שופט שמע קובלנות פרטיות נתקל בוודאי בתופעה שלעתים מוגשות קובלנות כאלה כאמור לחץ ליישוב סכסוכים בתחום המשפט האזרחי או בתחום דיני האישות" (הDSA בין עתו "הקובלנה הפרטית" הפרקליט כה 521, 522 (1969)). "אין חובה - כבמצב הדברים הרגיל - להגיש לתחילת תלונה; לא בהכרח מתקייםת חקירה משטרתית, כמו שלא בהכרח נבחן חומר הראות על ידי התביעה; קיים חשש שתוגש קובלנה שהעובדות שבבסיסה מפוקפקות; יש והקובל מודרך משיקולים של נקם או הטרדה; שרביט הנি�זוח על ההליך הפלילי נמסר ביד לא אמונה (בסייעים), והאשם יכול למצוא עצמו בעמדה נחותה; שמו הטוב יפגע; זכויותיו יkopחו; יכול שיינקטו נגדו אמצעים של חיפוש ואך מעצר" (החלטת כב' השופט נ' סולברג בשבתו כשופט שלום בק"פ (שלום י-ם) 106/99 הרב עובדיה יוסף ב' התנוועה למען איבות השלטון בישראל (28.6.1999)). דומה כי מאז המצב אכן החמיר.

ראוי אפוא כי המחוקק יבחן אם יש מקום להוtier על כנו את מוסד הקובלנה הפלילית...
...

אכן, מספר הקובלנות הפרטיות המוגשות מדי שנה אינו גדול, ועל פי נתונים שקיביתי מהנהלת בית המשפט, מדובר בפחות ממאה קובלנות בשנה (בשנת 2018 - 86 קובלנות, בשנת 2019 - 75 קובלנות ובשנת 2020 - 73 קובלנות). ב-89% מהמקרים הקובלנה נמחקה/הנאשם זוכה/הוחלט על הפסקת הליכים/התיק נסגר טכנית. ב-11% מהקובלנות הוחלט על אשמה ללא הרשעה/הרשעה.

11. עודני כותב שורות אלה, נמצאת לי לאחרונה הוגשה הצעת חוק פרטית לביטול מוסד הקובלנה הפלילית (ההצעה חוק לביטול קובלנה (תיקוני חוקיקה), התשפ"ב-2022 שהוגשה על ידי ח'כ צבי האוזר)[1]. אך כל עוד מוסד הקובלנה הפלילית עומד על תילו, ולנוכח הביעות העקרוניות

שהעתירה מעלה, האמור להלן נועד להנחות את הערכאות הדיוונית"[2].

7. פסק דין של בית המשפט העליון בבג"ץ כהן, אשר יצא חוץ נגד מוסד הקובלנה הפלילית, איננו תקדים או פורץ דרך, כפי שניתן לקרוא במובאות המצווטות בו עצמו, זולת أولי חריפות הביקורת, מסתמא בשל התהווה כי הגיעו מים עד נשפ.

לענין זה אפנה גם לפסק דין של חברי, כבוד השופט הרמלי, במסגרת ק"פ (ת"א) 44355-02-21 **שלמה אלבאים נ' רחל כהן** (23.2.2022) (ואל הפניות שם), אשר הורה לבטל קובלנה פלילתית, אמן מטעמים שאינם רלוונטיים כאן, אולם תוך שהוא מצין כך:

"לnochח האמור לעיל, עצם קיומו של מוסד הקובלנה הפלילית הפרטית, המאפשר לאדם פרטី לנוהל משפט פלילי בגין עבירות מסוימות כמוושים, שני בחלוקת מזה שנים רבות (ראו בש"פ 3503/91ABI שוברט נ' שאול צפריר [פורסם בנבו] (16.6.1992)). יתר על כן, האופן שבו מתנהל מוסד זה בפועל אף הביא שופטים אחדים לקרוא לבטול מוסד זה (ראו למשל פסק דין של השופט מרים נאור ברע"פ 1955/12 שאול נמרי נ' משה בניימי [פורסם בנבו] (9.5.2013))."

8. לעניינו אנו יפим קביעותיו של השופט הרמלי בפרש האמורה, כדלקמן:

"acicfat ubirot pliliot haenguvot l'hofesh habetivi hia tachom regish b'miyad. zat, la rak meshom ha'ovedah sh'hofesh habetivi nchash le'achat ha'zochiot ha'yusdot ha'baisiot biyoter b'medinah demokratis, ve'ho ba'al chshibot chavrutit v'petritit ca'achd (bag'z 73/53 chavrat "kol ha'am" be'u'm n' shir ha'panim [פורסם בנבו] (16.10.1953)), ala, bin hitra, ciyon sh'hofesh habetivi nogu l'kul ha'tbatot, l'rebot la'ala she'hakok ainu magen ulihen (rao l'meshl pesek dinu shel shofet a'haron brak be'u'p 2831/95 medinat yisrael n' uido alba [פורסם בנבו] (24.9.1996))."

9. אין לי אלא להזכיר, בענוה, לקביעותיו של כבוד השופט הרמלי, היפות לעניינו בשינויים המחייבים.

10. ומן הכלל אל הפרט.

11. הקובלנה שהגישי הקובלנים אינה עולה בקנה אחד עם הוראות הדין ביחס להליך מסווג זה, והוא רצופה כשלים מהותיים אשר מחייבים את ביטולה.

12. סעיף 70 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי) קובע:

"הוראות חוק זה הנוגעות לכתב אישום יחולו על קובלנה, בשינויים לפי העניין; בכל מקום שמדובר בכתב אישום גם קובלנה במשמעותו, ובכל מקום שמדובר בתובע גם קובל במשמעותו, אם אין כוונה אחרת משתמעת".

13. סעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי קובע רשיימה סגורה הכללת את התוכן שעל כתב אישום להכיל - "(1) שם בית המשפט שאליו הוא מוגש; (2) ציון מדינת ישראל כמאשים או שם הקובל ומענו; (3) שם הנאשם ומענו; (4) תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם; (5) ציון הוראות החיקוק שלפיו מואשם הנאשם; (6) שמות עדי התביעה".

14. הקובלנה שהוגשה לא עומדת בתנאים הקבועים בסעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי, אף לא בקירוב.

15. הקובלנה עמוסה, ככלה, בפרטים ובחותמי זוטות, כבר במבוא, ב"חלק כללי", יש טענות רבות, לא רלוונטיות, שלא גילמו, ולא היו יכולות לגלו, חלק מ"תיאור העובדות" הקבוע בדיון; אך, רק לדוגמא, הנאשם הנואשם על ידי הקובלנים ב"כוונה זדונית", וגם בכך שהוא נקט נגדם ב"טקטיית הבולציג[3] הנלווה"; ועוד לפני כן נכתב כי הנאשם בחר להפוך לשופט, לחוץ הדין ולתלייןם של הקובלנים ושל חיהם על מנת שבציבור ידעו מיהו אותו עיתונאיعلوم שם...". לאמרות מסווג זה אין מקום בכתב אישום, או בקובלנה; אלה מסמכי יסוד, שאמורים להיות רלוונטיים, תמציתיים, תכליתיים, ואפילו "יבשים".

16. עוד: הקובלנים הפליגו גם למחוזות העונש, בניגוד לדין, כתבו כי שם הטוב נהרס "זולת אם יורה בית המשפט הנכבד על סנקציות הולמות"; בהמשך (בסוף הקובלנה) כתבו "אנו נבקש להשיט על הנאשם עונש מאסר בפועל ואנו בדעה כי אין מקרה מובהק יותר שיש צורך לעשות כן".

17. ולא זו אף זאת: גם ניסוח ה"אישומים" חריג מההוראות החוק, והוא עמוס בעובדות שלא מגלמות עבירה, לא הקשורות לעבירה, פסולות ממש; טענות שאין יכולות להיות חלק מכתב אישום (וממילא, כתב קובלנה) המנוסחת כדין וצדין.

האישומים נפרסים על פני תריסר עמודים, אך אביה מספר דוגמאות מצומצם, רק על מנת להמחיש את האמור לעיל; כך כתבו הקובלנים: "הנאשם הגיע אל משרד ארמזהה כדי ליצור מהומה, פרובוקציות ו'סצנות' שיביאו את הקהל, וזאת, על מנת להעצים את הריטינג של שדרורי הארץ, על חשבון שם המצוין של התובעים..."; "לא יהיה די במיללים ובמספר עמודים, כדי לתאר את האובססיה של הנאשם לגבי הקובלנים..."; הנאשם הוואשם ב"דימיון חולני", ובהמשך: "ויצא.... המרצע מן השק, ומגלת את כוונותיו האמיתיות של הנאשם, עשית רוח כלכלי ורווח בדמות ריטינג על חשבון דם של הקובלנים"; בהמשך הוואשם הנאשם גם ב"مسע ציד של ממש" נגד הקובלנים, ועוד.

18. פירוט היותר (וכתיבת טענות לא רלוונטיות) - מעבר לעובדה שהוא אכן עולה בקנה אחד עם הדין כמפורט לעיל, מගלם גם פסל "טכני", צורני, של ממש. כתב קובלנה האוחז לא פחות מ- 18 עמודים, כולל שלושה

אישומים, אינו יכול לעמוד.

רק לדוגמה, ולהמחשה, כתבי אישום בתיקים פליליים "אמיתיים" (להבדיל מקובלנות פרטיות), גם בעבירות חמורות, בהם מפורטות העובדות הרלוונטיות לאישום, בלבד, כוללים על פי רוב מספר עמודים בודד.

ראו לדוגמה את כתוב האישום במסגרת ת"פ (מחוזי ת"א) 56318-02-22 **מדינת ישראל נ' טילה ואח'**, שם הואשם שני נאים בעבירה החמורה ביותר בספר החוקים - רצח; כתוב האישום התבפס על 23 עדי תביעה, וכל ארבעה עמודים.

גם בת"פ (שלום ת"א) 36377-10-16 **מדינת ישראל נ' בועז הרפז**, בפרשה סבוכה ומוכרת שנקרה על שם הנאשם ("פרשת הרפז"), ובשוליה כמעט 50 עדים, לרבות שני רמתכ"לים, אחז כתוב האישום לא יותר מחמשה עמודים בלבד.

19. די היה בפוגמים אלה על מנת להורות על ביטול הקובלנה; עם זאת, גם למען שלמות התמונה, אפרט להן שגיאות רבות, מהותיות, נוספות, שנפלו בה.

20. סעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"על אף האמור בסעיף 11 רשאי כל אדם להאשים בעבירה מן המנוויות בתוספת השנייה על ידי הגשת קובלנה לבית המשפט".

21. ניתן להגיש קובלנה פלילתית גם בעבירות מסוימות על פי חוקים אחרים, שאינם מנוויים בחוק העונשין, שלא כלליהם בתוספת השנייה; חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, הוא דוגמא אחת, דומיננטית, בנדון.

22. והנה, הקובלנים האשימו את הנאשם, בין היתר, גם בעבירות האלה: השפעה לא הוגנת לפי סעיף 250 לחוק, שימוש לרעה בכך מרשה לפי סעיף 280 לחוק (2 עבירות), והתחזות לאדם אחר לפי סעיף 441 לחוק. מה עני שמייטה להר סיני? אין כל מקור חוקי להאשים אדם במסגרת קובלנה פלילתית בביצוע העבירות דלעיל, הנזכרות בקובלנה.

23. אף זאת: הקובלנים צרפו אל כתוב הקובלנה ראיות, שלא ניתן, על פי הדין, להגישן לבית המשפט יחד עם כתוב קובלנה.

לבית המשפט אסור להחשף לכל ראה מאת הקובל (או המאשימה הפלילתית, לפי העניין) טרם היא עוברת לעיונו

של הנאשם, ולפניהם מיצוי כל ההליכים המנויים בחוק סדר הדין הפלילי, ובדין בכלל, בקשר לנושא זה.

24. כאמור, לא רק שהקובלים הגיעו ראיות בשלב לא מתאים, ומשכך הן אינן קבילות, מדובר בקלאסר עב-cars שכלל לפחות פחות מ - 529 עמודים; מסמכים אשר כולם אמורים להיות נסתרים מעיני בית המשפט בשלב הדיוני הנוכחי.

25. אם רוצה פלוני, חurf ביקורתו של בית המשפט העליון על מוסד הקובלנה הפלילית ועל המניעים האפשריים שמאחורי שימוש בהה, לחבוש לראשו מצנפת של קטגור ולבוטות גלימה של פרקליט או תובע - יתכבד ונעה לפיו החוק והכללים.

26. הגשת קובלנה פלילתית בדרך בה הוגשה אינה עולה בקנה אחד, בוודאי לא מבחינת הכללים הפורמליים והבסיסיים שקובעים ביחס להגשת כתוב אישום, ולענין זה אין נפקה מינה אם מדובר בקובולנה פלילתית או בכתב אישום.

27. על כן, ב כדי שלא להשחית את זמנה של מערכת המשפט לrisk (פרשת אבו סוכן, לעיל), ועל מנת שלא לטרטר או להטריל (!) את הצד שכנגד - מי שבאים בהיר אחד מוכתם ומתויג כנאשם בפליליים - בהררי מסמכים וניירות, כהתרעת כבוד השופט עמיה בפרשת כהן, ובמיוחד כאשר עוסקין בעילות הקשורות בחופש הביטוי, שהפללה על רקע זה מAMILא נעשית בנסיבות רב במדינה דמוקרטית, אני מורה כך:

א. **על ביטול הקובלנה הפלילתית** דנא; הקובללים מוזמנים למצוות ב כדי לקבל לידם בחזרה את הקלאסר הכבד שהניחו על שולחני.

ב. הבהיר'ץ בעניין כהן קבע, כאמור, כי - "הקובל אינו כפוף לביקורת ולבקרה, מניעו עלולים להיות פסולים, והקובולנה הפלילתית היא כל' עצמתו שניתן להשתמש בו לרדיפה ולהתנצלות. כשלעצמו, אני מתקשה לראות מהו האינטראס הלגיטימי שניתן להשיג בקובולנה הפלילתית שלא ניתן להשיג באמצעות תובענה אזרחות רגילה", וגם העלה ספק בשאלת "... מהו היתרונו בהגשת קובלנה פלילתית בגין לשון הרע או פגיעה בפרטיות חלף הגשת תביעה אזרחות, מלבד הרצון "לטרטר" את הצד שכנגד, להכתימו ולתיאגו כ"נאשם" בהילג פלילי"? על כן, אם תוגש מחדש קובלנה זו, והפעם - כדין, אז לא רק שלא עלתה על 4 עמודים ברוח שורה וחצוי, אלא - זהה העיקר - היא תכלול הסבר קצר, מנומק, שיבאר מדוע שומה על בית המשפט להוציא את הצדק לאור דזוקא בדרך של קובלנה פלילתית, כל' שהשימוש בו שמור למקרי קיצוץ בלבד, כלשון בית המשפט העליון, ועל כל הקשי והסבוך הכרוך בכך, ולא בדרך של תביעה אזרחות.

ג. על מנת שmpsאת ביטולה כאן - לא "תגולגל" בהמשך פרשה זו לפתחו של מותב

עסוק אחר, פשיטה שם תוגש קובלנה זו מחדש, תעבירה המזיכירות לטיפולו המקורי, מחוץ לתור הרגיל ובלי קשר אליו.

28. בשולי ההחלטה זו, לא מותר להפנות את הקורא להחלטה אחרת שניתנה על ידי, אך לאחרונה, במסגרת קובלנה פלילתית אחרת, הלווא היא ק"פ 21-07-20426 **רופא נ' טרוני**, שם האישים אחד, דור רפואי, את לא אחר מאשר מישל טרוני, הוא-הוא הקובלן כאן, בעבורות של לשון הרע ואיומים. ביום 14.11.21, בדיון שהתקיים לפני אותה קובלנה, במעמד הקובל בלבד (ספק עניין אם מישל ידע בכלל על הגשתה, ואם ידע - לא העד לבית המשפט לדין בעניינה), קבעתי, לאחר שיח קצר עם הקובל דשם, כך:

"אני מודה לקובל, מר דור רפואי, על שהיטה אוזן לעצת בית המשפט ולהמלצתו, וחרכ מה שהוא רואה כפגיעה בו בשיח במרשתת, הוא הסכים וביקש לחזור בו מן הקובלנה ובכך לשם סוף פסקון לפחות מבחינת ההליך הפלילי נגד הנאשם. אני מורה אפוא על ביטול הקובלנה". הנה כי כן, מילא שזכה מותב זה להיות טריבונאל מיוחד לענייני מישל טרוני, אבל החשוב לעניינו הוא, שאוותה גישה מצמצמת וחוודנית כלפי מוסד הקובלנה הפלילית הפגנה גם כלפי מי שהאישים בפליליים את הקובל דהיום, והנה עתה - התהפר לו הגלגל.

29. הויל והחלטה זו ניתנה ללא קבלת עדמתו הנאים - אין משית הוצאות, זאת הפעם ובנסיבות אלה, על הקובליים.

מציאות - אני העתק לצדים.

ניתנה היום, ט"ו איר תשפ"ב, 16 Mai 2022, בהעדר הצדדים.

[1] עוד אני כותב החלטה זו, נודע כי רק תמול-שלשום, ביום 22.5.11, עברה הצעת החוק לביטול מוסד הקובלנה, הנ"ל, בקריאה טרומית.

[2] ההדגשות בצייטוט אין במקור.

[3] הטעות (?) במקור.